

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.21.192/2016/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a Dr. ifj. Kardos Gyula ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve I. rendű felperes címe** szám alatti lakos **I. rendű, II.rendű felperes neve II. rendű felperes címe** szám alatti lakos **II. rendű, III.rendű felperes neve III. rendű felperes címe** szám alatti lakos **III. rendű felpereseknek - a felszámolószervezet neve** (felszámolóbiztos: **felszámolóbiztos neve, felszámolószervezet címe**) felszámolótól kapott meghatalmazás alapján eljár Dr. Takács Róbert ügyvéd által képviselt **alperes neve,„f.a.” alperes székhelye** szám alatti székhelyű **alperes** ellen szerződési jognyilatkozat érvénytelenségének megállapítása és egyéb követelés iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2016. május 27. napján kelt 5.P.20.400/2016/7. sorszámú ítélete ellen az alperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja** és a felperesek részére az elsőfokú ítéletben meghatározott időpontokban és sorszámokon kiállított „Takarékszövetkezeti takaréketétkönyv” megnevezésű okiratok 3. oldalán található „A jelen szerződés tárgyát képező betét a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. számú törvény alapján nincs biztosítva.” szövegű kikötés érvénytelenségének megállapítását mellőzi, egyúttal a felperesek erre vonatkozó kereseteit illetően a pert megszünteti.

A fellebbezéssel érintett - a takaréketéti szerződések létrejöttének megállapítására irányuló - keresetek elsőfokú ítélettel történő érdemi elutasítását ugyancsak mellőzi és e keresetek tekintetében is megszünteti a pert.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A peres felek első- és másodfokú eljárási költségeiket maguk kötelesek viselni.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 48.000,- (Negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az I. rendű felperes 1975-től volt tagja az alperesi szövetkezetnek, tagsági viszonya létesítésekor 10.000,- forint névértékű alaprészejegyet váltott. A II. rendű alperes 2002-től munkaviszonyban álló alkalmazott volt az alperesi takarékszövetkezetnél, őt ugyancsak 10.000,- forint névértékű alaprészejegy kiváltására kötelezték. A III. rendű alperes 1994. szeptember 1-től kezdődően munkaviszonyban álló alkalmazottként dolgozott az alperes hitelosztályán, számára is előírták a 10.000,- forint névértékű alaprészejegy kiváltását. Mindhárman 2008-ban 100.000,- forintra egészítették ki az alaprészejegyük névértékét.

Az I. rendű felperes 2006. január 10-én No.....1 számon névre szóló fenntartásos takarékbetétkönyv megjelölésű okiratot kapott, egyidejűleg az alperesnél 2.000.000,- forint összegű pénztári befizetést teljesített. Az okirat 1. oldalán kézírással „Nagyösszegű részjegy, 1 év fix 3,5%” feljegyzés szerepel, a 3. oldalon bélyegzőlenyomat rögzíti: „A jelen szerződés tárgyát képező betét a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. alapján nincs biztosítva.”. Ugyancsak ezen az oldalon, egy másik bélyegzőlenyomat felperesi nyilatkozatként rögzíti azt is: „A mai napon érvényes általános szerződési feltételeket a hirdetmény útján megismertem.”. Az okirat betétkönyvi pénzforgalmat tartalmazó 4-7. oldalain „betét”, illetve „kivét” megnevezésű rovatok közt szerepel: 2007. január 19-i keltezéssel 68.056,- forint osztalék befizetése, illetve kivétele, 2008. január 16. napján ugyancsak osztalék címén 70.150,- forint bevételezés, majd pedig kivét, 2009. március 20. napján 100.000,- forint kivét, továbbá 2008. május 27. napján 70.150,- forint osztalék címén bejegyzett bevét és kivét szerepel. A 2010. május 26-i 35.075,- forint befizetése és visszafizetése bejegyzés pedig „osztalék” jogcím megjelöléssel került az okiratba.

A II. rendű felperes részére 2006. január 10. napján No.....4 számon ugyancsak „takarékbetétkönyv” megjelölésű okirat készült, melyhez kapcsolódóan 2.000.000,- forint pénztári befizetés történt részéről az alperes felé. Az okirat 1. és 3. oldala az I. rendű felperesi okirattal egyező bejegyzéseket tartalmaz, a 4. és 7. oldalán pedig betét, illetve kivét rovatok között szerepel: 2007. január 11. napján 68.056,- forint osztalék címén történő befizetés és kifizetés, 2008. január 15. napján 70.150,- forint osztalék címén befizetés és kivét, 2008. június 4-én 70.150,- forint befizetett és kivett pénzösszeg, továbbá 2010. május 25. napján 70.152,- forint befizetés, majd pedig ennek visszafizetése.

A III. rendű felperes részére 2006. január 6. napján No....6 számon takarékbetétkönyv megjelölésű okirat kiállítására került sor, ezzel egyidejűleg a III. rendű felperes 1.000.000,- forintot fizetett be az alperes pénztárába. A takarékbetétkönyv 1. és 3. oldalán található bejegyzések megegyeznek az I. és II. rendű felperes részére kiállított okiratban rögzítettekkel. Az okiratban rögzített pénzforgalmi adatokból megállapítható, hogy 2007. január 30. napján III. rendű felperes részére 35.075,- forint befizetés történt osztalék címén, és ugyanezen a napon ez az összeg kivételre is került. 2009. május 27. napján ugyancsak 35.075,- forint osztalék befizetése, majd pedig kivétele történt meg, míg 2009. évben ugyanezen összeg befizetett és kivett osztalékként szerepel.

Az I. rendű alperes 2011. november 2. napján alperesi formanyomtatványon tagsági nyilatkozat fejrésű okiratban, írásban akként nyilatkozott, hogy 11 db, egyenként 100.000,- forint névértékű részjegy-jegyzéssel rendelkezik, a II. rendű felperes ugyanezen a napon ugyanilyen alakiségű formanyomtatványon írásban úgy nyilatkozott, hogy 20 db, egyenként 100.000,- forint névértékű részjegy-jegyzéssel rendelkezik. A III. rendű felperes ebben az időszakban gyesen volt, ő ilyen okiratot nem írt alá.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete H-JI-I-1277-2012. számú határozatával az alperes tevékenységi engedélyét visszavonta és elrendelte a végelszámolását. Ezt követően a Fővárosi Bíróság 22.Fpk.01-12-011187/3. számú végzésével 2012. október 12-i kezdő időponttal elrendelte az alperesi takarékszövetkezet felszámolását. A felperesek betéti összegeire hitelezői igényt jelentettek be, melyet azonban az alperesi felszámoló vitatott hitelezői igényként igazolt csak vissza arra való hivatkozással, hogy a megjelölt számon takarékbetéteket a takarékszövetkezet nem tartotta nyilván. Az alperesi nyilvántartásokban a felperesek szövetkezeti tagként szerepelnek, a takarékbetétben elhelyezett összegek a felszámoló álláspontja szerint részjegynek minősülnek.

A Fővárosi Törvényszék I. rendű felperes vitatott hitelezői igényét 27.Fpkh.01-13-000220/11. számú, II. rendű felperes vitatott hitelezői igényét 27.Fpkh.01-13-000218/13. számú, míg III. rendű

felperes vitatott hitelezői igényét 27.Fpkh.01-13-000449/8. számú végzésével bírálta el. Valamennyi hitelezői igény elutasításra került, az elsőfokú végzésekkel szemben fellebbezést a felperesek nem terjesztettek elő, így azok jogerőre emelkedtek.

Felperesek kereseteikben kérték annak megállapítását, hogy köztük és az alperes között a megjelölt számú takarékbetéti okiratok alapján takarékbetét-szerződések jöttek létre, továbbá, hogy a takarékbetétkönyvek 1. oldalán általuk ismeretlen időpontban, hozzájárulásuk nélkül ismeretlen személy által felvezetett „Nagyösszegű részjegy” feljegyzés, illetve „A jelen szerződés tárgyát képező betét a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. alapján nincs biztosítva.” szövegű és bélyegzett írásbeli nyilatkozat érvénytelen jognyilatkozat. A megállapítási kereseteiket a Pp. 123. §-ára és a Ptk. 239/A. § (1) bekezdésére alapították.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Alperesi álláspont szerint a felek között nem takarékbetét-szerződés jött létre, mivel nem betéti kamatok, hanem osztalékok kifizetésére került sor felperesek felé. A felek kölcsönösen határoztak arról, hogy a hivatkozott irat egy nagyösszegű részjegyet testesítsen meg, és a részjegy tartalmi kellékeihez szükséges adatok szerepelnek az okiraton.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes által 2006. január 10. napján az I. rendű felperes részére No.....1. számon, 2006. január 10. napján a II. rendű felperes részére No.....4. számon, továbbá 2006. január 6. napján a III. rendű felperes részére No....6. számon kiállított takarékszövetkezeti betétkönyv megnevezésű okirat 1. oldalán feljegyzett „Nagyösszegű részjegy” és a 3. oldalán található „A jelen szerződés tárgyát képező betét a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXXII. tv. alapján nincs biztosítva.” szövegű kikötés érvénytelen.

A bíróság az ezt meghaladó keresetet elutasította. A bíróság ítéletének indokolásában különbséget tett a megállapítási és az érvénytelenségi keresetek között. A takarékbetét-szerződés létrejöttének megállapítására irányuló kereset tekintetében a Ptk. 239/A. §-t nem találta alkalmazhatónak, így erre nézve vizsgálta, hogy a Pp. 123. §-ában írt, megállapításra irányuló kereset törvényi előfeltételei fennállnak-e. A tényállásból megállapította, hogy mindhárom felperes hitelezői igényét takarékbetét címén a felszámolási eljárásba bejelentette, azonban azokat a felszámoló vitatott követelésnek tekintette. A vitatott hitelezői igényeket a Fővárosi Törvényszék bírálta el, és elutasító végzéseket hozott mindhárom felperes vonatkozásában. E végzések első fokon jogerőre emelkedtek, így a felperesek követelése megszűnt, az a felszámolási eljárásban már nem érvényesíthető. A felpereseknek nyilvántartott hitelezői igénye nincs, így a felszámolónak az ő vonatkozásukban nem áll módjában az OBA felé térítési igényt bejelenteni. A bíróság mindezekből arra következtetésre jutott, hogy már nem áll fenn felpereseknek jogvéde érdeke sem az iránt, hogy az okiratok alapján köztük és alperes között létrejött szerződéseket betéti szerződésnek minősítse a bíróság. A Pp. 123. §-ában írt konjuktív feltétel fennállta hiányában ezért a bíróság a takarékbetét-szerződés létrejöttének megállapítására irányuló kereseti kérelmeket elutasította. A további szerződési nyilatkozatok érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseteket azonban alaposnak találta. A rendelkezésre álló bizonyítékok, valamint felperesek személyes nyilatkozatai alapján meg kellett különböztetni a munkaviszony létesítésekor részjegy-jegyzéseket, melyekkel az alperesi takarékszövetkezet tagjaivá váltak a felperesek, attól amikor 2006. januárjában a takarékbetét-szerződés lényeges tartalmi elemeit tartalmazó okiratokat állítottak ki részükre, az ekkor eszközölt befizetések kapcsán. Az okiratok tartalmát értékelve a bíróság kiemelte, hogy a pénzügyi intézet az okiratokban egy éves lekötési időt és fix 3,5%-os évi hozamra való jogosultságot rögzítettek. A részjegy-jegyzési szándéknak ellentmond, és a takarékbetét-szerződés jellegét erősíti a fix kamatkikötés, valamint az is, hogy az okiratok alapján 2007., valamint 2008. januárjában fizették ki a hozamot, tekintve, hogy a takarékbetétek után járó kamat minden év december 31. napján válik

esedékessé. A januári időpontú kifizetések ezért a kamat jogcímet erősítik meg. Összességében az alperes által kijavított okiratok tartalmából az eset körülményeinek és a felek akaratának figyelembevételével a bíróság számára az volt megállapítható, hogy takarékbetét-szerződések jöttek létre a felek között és ezért érvénytelen a takarékbetétkönyvben szereplő azon bélyegzőlenyomat is, mely szerint a takarékbetétkönyv az OBA által nem biztosított. A bíróság álláspontja szerint ez a körülmény a szerződés részleges érvénytelenségét eredményezte.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést kérve annak részbeni megváltoztatását és a felperesek összes kereseti kérelmének elutasítását. Fenntartotta álláspontját, hogy a perben rendelkezésre álló bizonyítékok arra utalnak, a felek akaratára részjegy-jegyzésre és nem takarékbetét-szerződés megkötésére irányult a perbeli okiratok kiállításakor. A takarékbetét-szerződés létrejöttével kapcsolatos kereseti kérelem alaptalanságát illetően kiemelte, hogy a felszámolási eljárás során hitelezői igénybejelentések nyilvántartásba vételét elutasító jogerős bírósági határozat folytán anyagi jogvesztés következett be, figyelemmel a Cstv. 37. § (3) bekezdésére. Utalt e körben a Szegedi Ítéltábla korábbi eseti döntésére, melyben kifejtett érvelés alapján ilyen esetben a megállapítási per megindításához szükséges jogi érdekhányát állapította meg a bíróság. Hangsúlyozta, a kereseti kérelmek a takarékbetétre felvezetett egyoldalú jognyilatkozatok érvénytelenségének megállapítására irányultak, vagyis nem a felek részjegy-jegyzésre kötött megállapodásának érvénytelenségét kérték megállapítani a felperesek. Ez esetben is vizsgálni kellett volna a Pp. 123. § szerinti feltételek fennálltát. Emellett érdemi elbírálás esetén is figyelembe kell venni, hogy alperes nem kamatot, hanem osztalékot fizetett az okiratok alapján a felperesek részére, kamatjováírás az okiratokon nem került feltüntetésre. A felek kölcsönösen határozhattak úgy, hogy a hivatkozott irat egy nagy értékű részjegy megtestesítését szolgálja, erre vonatkozott az okira telt feljegyzés, melyekre osztalék kifizetése történt a pénztárbizonylatok tanúsága szerint. A felpereseket az alperesi takarékszövetkezet mindvégig tagként nyilvántartotta, részükre az általuk jegyzett részjegyek után osztalékot fizetett, ezt az érintettek nem kifogásolták. Az alperes kérte figyelembe venni a per során csatolt és a felperesek tagsági jogviszonyát megtestesítő takarékszövetkezeti részjegyeket, valamint a takarékszövetkezet tagnyilvántartását, melyben felperesek tagként szerepelnek. Megjegyezte, hogy a bíróság a felperesek kereseti kérelmén túlterjeszkedett, amikor érthetetlen, ellentmondó, jogellenes, lehetetlen feltételre hivatkozással is semmisséget állapított meg.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Felperesi álláspont szerint az alperes értékelhető bizonyítékot nem tudott szolgáltatni arra, hogy a felperesek részéről érvényes részjegy-jegyzés történt volna. Utaltak hasonló ügyekben meghozott jogerős ítéletekre, melyekből az tűnik ki, hogy az alperes mérlegmanipulációs célzatú belső bizonylatokat állított ki részjegy-jegyzési célúnak tüntetve fel befizetéseket. Hangsúlyozták, a jelen pernek nem tárgya, hogy a felperesek másik eljárásban milyen módon tudnak igényt érvényesíteni a perbeli takarékbetétekkel kapcsolatban. A megállapítási keresetek tekintetében kérték figyelembe venni, hogy a kézzel beírt, illetve bebélyegzett egyoldalú nyilatkozatok érvénytelensége szükségszerűen maga után vonja, hogy az okirat csak takarékbetétkönyvnek legyen tekinthető. Felpereseknek a megállapítási keresethez nyomós jogi érdekük fűződik, tekintve, hogy nemcsak OBA kártalanításra kívánnak jogosulttá válni, hanem a Cstv. 57. § (1) bekezdés d.) pontja szerinti kielégítési kategóriába is kerülnének hitelezőként. Felperesi álláspont szerint a Fővárosi Törvényszék vitatott hitelezői igényt elutasító végzései anyagi jogerővel nem bírnak, a jelen ügyben eljáró bíróságot az azokban rögzített megállapítások nem kötik. Kérték figyelembe venni, hogy a takarékbetétkönyvekkel létrejött szerződések fogyasztói szerződésnek minősülnek, ezért indokolt a fogyasztói szerződések szabályainak alkalmazása, ellentétben az alperes által hivatkozott korábbi ítéltáblai eseti döntésben foglaltakkal. Utaltak továbbá arra, hogy a jelen perbeli tényálláshoz

hasonló ügyekben nagyszámú, olyan jogerős ítélet született, melyekben a bíróság helyt adott a részjegyesített takarékbetétkönyvvvel rendelkező betétesek megállapítási keresetének.

A fellebbezés **részben alapos**.

A felperesek a 2006. januárjában alperes által nevükre kiállított perbeli okiratok kapcsán keresettel kérték annak megállapítását, hogy a „nagyösszegű részjegy” bejegyzés, valamint a betét biztosításának hiányára vonatkozó bejegyzés egyaránt érvénytelen jognyilatkozat, másrészt kérték megállapítani, hogy köztük és a felperes között az egyes okiratok alapján takarékbetéti szerződések jöttek létre.

A jognyilatkozatok érvénytelenségének megállapítása a Ptk. 239/A. § (1) bekezdése értelmében anélkül is kérhető a bíróságtól, hogy a fél ahhoz kapcsolódó jogkövetkezmény alkalmazására külön indítványt tenne. Ilyen esetben a szerződés érvénytelenségének vizsgálatához a Pp. 123. § törvényi előírásait nem kell előfeltételként tekinteni (Kúria 5/2013. PJE I. pont). A keresethalmazat ezen két petituma perbíróság által történő érdemi elbíráhatóságának szempontjából figyelembe kellett venni azonban azt, hogy a keresetek megindítására az alperes elleni felszámolási eljárás elrendelését követően került sor.

A Cstv. 38. § (3) bekezdésének rendelkezései szerint a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet elleni követelések közül csak a felszámolás körébe tartozó vagyonnal kapcsolatos pénzkövetelések elbírálása tartozik a felszámolási eljárás keretébe. A szerződési jognyilatkozat vagy szerződési megállapodás érvénytelensége iránti kereset elbírálására az általános hatáskörrel rendelkező bíróságnak van jogköre.

A felperesek valamennyien bejelentették hitelezői igényüket a felszámolóhoz, annak felszámolói vitatása kapcsán azonban a részjegy-jegyzéssel kapcsolatos nyilatkozatok érvénytelenségére nem hivatkoztak, erről a felszámolást lefolytató bíróság a vitatott hitelezői igények elbírálása kapcsán nem döntött, így a keresetek ezen részeiben az elsőfokú peres bíróság érdemben eljárhatott.

A perbeli esetben a részjegy-jegyzés érvénytelenségével kapcsolatos keresetek elbírálása során más, hasonló tárgyú perekhez képest többlettényállási elem volt felperesek esetében, hogy korábban valamennyien az alperesi takarékszövetkezet alkalmazottai voltak, és munkaviszonyaik létesítésekor a szövetkezet által meghatározott névértékű alaprészjegyeket kellett jegyezniük, azaz taggá váltak. Tisztában voltak a részjegy-jegyzés alaki, tartalmi kellékeivel, alkalmazotti minőségükben ismerték a takarékbetét és a részjegy fogalmát, azok tartalmi, formai eltéréseit. A felperesek egyező előadása szerint 2006-ban kifejezetten takarékbetét elhelyezésére irányult a szerződési akaratuk, ennek megfelelően a pénzüsszeg befizetéséről takarékbetétkönyv kiállítására került sor. A kiállított okiratok formája és előnyomtatott tartalma is takarékbetétkönyv nyitási szándékot tesz megállapíthatóvá. Az utólag, tisztázatlan körülmények között rávezetett „nagyösszegű részjegy” bejegyzések keltezés nélküliek, a bejegyző személye nem ismert, a bejegyzés tartalma ellentétben áll a felperesek szerződéskötéskori akaratával, így a perbeli takarékbetétkönyvekre rávezetett, „nagyösszegű részjegy” nyilatkozatokat helyesen minősítette az elsőfokú bíróság érvénytelennek.

A betéti szerződés létrejöttére irányuló megállapítási kereset előterjesztésére mindhárom felperes esetében azt követően került sor, hogy korábban ilyen jogi tartalommal a felszámolásban már hitelezői igényt bejelentettek. A perben rendelkezésre álló adatok szerint a felszámolási eljárásban bejelentett ezen hitelezői igényeket az alperes felszámolója útján vitatta, a vitatott hitelezői igényt pedig a felszámoló bíróság érdemben elbíráta. Felperesek hitelezői követelésének takarékbetétkénti nyilvántartásba vételével kapcsolatos kérelem mindhármójuk esetében jogerősen elutasításra került. A jelenlegi szabályok szerint bár peren kívüli eljárások keretében, de valójában klasszikus perbeli jogviták eldöntése történt meg a felszámolási eljárások során, a vitatott hitelezői igények

elbírálásakor, ún. „kisperek” keretében (Cstv. 46. § (6) bekezdés).

A vitatott hitelezői igények nyilvántartásba vételére vonatkozó kérelmeket a Pp. 93. §-a és a Pp. 121. §-ainak megfelelően kell előterjeszteni, melyek tekintetében a bíróságnak hatáskörét és illetékességét a jogvita elbírálása során szintén vizsgálnia kell. A hitelezői igényeket illetően a felszámoló és az igényét bejelentő hitelező között ilyen esetben - eltérő jogi álláspontjaik miatt - jogi érdekellentét, kontradikció keletkezik, mely a peres eljárásban érvényesülő bizonyítási kötelezettségek teljesítésétől függően bírálható el (Pp. 163. § (1) bekezdés). Az előbbiekből az következik, hogy a követelést előterjesztő, anyagi jogi igényét érvényesítő hitelező a polgári peres eljárási szabályok megfelelő alkalmazása folytán a vitatott hitelezői igény elbírálása iránti eljárásban lényegében felperesi pozícióban jár el.

A Cstv. 6. § (3) bekezdés értelmében alkalmazandó Pp. háttérszabályai szerint ebben az eljárásban is vizsgálni kell a hitelezőre háruló bizonyítási terhet. Az elsőfokú bíróságnak hiányos, kétséges bizonyítottságú hitelezői igény esetében a Pp. 164. § (1) bekezdés alkalmazásával kell meghatározni a még csatolandó bizonyítékok körét, melyek lehetővé teszik a követelés megalapozottságának érdemi elbírálását. A Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása e speciális peren kívüli eljárás esetében is a feleket terheli. A bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket a bíróságnak ugyanúgy tájékoztatnia kell, ahogy azt a Pp. a peres eljárásban is a kötelezettségévé veszi. A tájékoztatásnak az anyagi jogi szabályok szerinti jelentős tényekre kell vonatkoznia, tekintve, hogy anyagi jogi szabályok alkalmazásával kerül sor a hitelezői igény jogalapjának és összecszerűségének érdemi elbírálására. A bizonyítás sikertelenségének következményeit a bizonyításra kötelezett fél viseli. A bíróság jogvita eldöntésekor végzéssel, de érdemben határoz az anyagi jogi igényről, mely határozat tartalma alapján köteles a felszámoló a követelést befogadni, besorolni vagy visszautasítani.

Jelen esetben a felszámoló bíróság a Cstv. 6. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a Pp. említett szabályait alkalmazva mindhárom felperes esetében lefolytatta a fentiekben ismertetett eljárást, a felek közötti jogvitát érdemben elbírálta, alakszerű, indokolt határozatokkal megállapítva, hogy nem bizonyított a betéti szerződés létrejötte a felek között, így ez a jogerős határozat a jelen per felperesei és alperese viszonylatában ítélt dolgot jelent.

A Pp. 229. § (1) bekezdés szerinti anyagi jogerő e határozatra is kiterjed, ez pedig kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó, ugyanazon jog iránt, ugyanazon felek új keresetet indíthassanak a felszámolás alá került alperessel szemben, vagy az említett ügydöntő határozatban már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő). A kereseti kérelem formájában ismét előterjesztett, de valójában a korábbival egyező anyagi jogi tartalmú igény, mely a takarékbetét-szerződés létrejöttének megállapítására irányult, res iudicata miatt érdemben ismét nem bírálható el. Az ítéletábra ezért e körben az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéleti rendelkezését megváltoztatta, és a per megszüntetéséről határozott (Pp. 130. § (1) bekezdés d.) pont, 157. § a.) pont).

A betéti szerződés létrejötte jelen perben nem volt vizsgálható, ezért a betétkönyv megnevezésű okiratokra feljegyzett kikötés, mint szerződési nyilatkozat érvénytelensége, mely a betét biztosításának hiányára vonatkozik, érdemben ugyancsak nem bírálható el. A betéti szerződés létrejöttének megállapítása esetén térhetett volna rá a bíróság e kikötés érvénytelenségének érdemi vizsgálatára. Az említett okokból elrendelt permegszüntetés azonban ezt nem teszi lehetővé, a biztosítás elmaradásával kapcsolatos kikötés érvénytelenségére irányuló kereset tekintetében az ítéletábra ezért a Pp. 130. § (1) bekezdés b.) pontja, valamint a 157. § a.) pontja alapján, megszüntette.

A felperesek és alperes között 2006-ban nem részjegy-jegyzésre vonatkozó megállapodás jött létre,

a felperesek által előterjesztett kereset e tekintetben eredményre vezetett, de figyelemmel kell lenni arra is, hogy a felperesi befizetések jelen perben a felszámoló bíróság jogerős határozata folytán takarékbetéti befizetésnek sem voltak minősíthetők, így csupán az állapítható meg, hogy a felperesek a Ptk. 237. § (1) bekezdés szerinti eredeti állapot helyreállítása címén jogosultak az alperes felé igényérvényesítésre. Ennek esedékessége az említett más jogcímen jelen jogerős másodfokú határozat folytán nyílt meg, így felperesek erre alapított hitelezői igényüket a felszámolónál még határidőben bejelenthetik (Cstv. 37. § (2) bekezdés).

A tényállásból levont eltérő jogkövetkeztetésre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és a felperesek keresetében megjelölt okiratokra utóbb felvezetett a keresettel érintett szövegrészek, mint szerződési nyilatkozatok érvénytelenségére irányuló keresetek tekintetében is megszüntette a pert. Az elsőfokú ítélet kizárólag a „nagyösszegű részjegy” bejegyzések érvénytelenségét megállapító rendelkezés tekintetében volt helybenhagyható (Pp. 253. § (2) bekezdés).

A részbeni megváltoztatás folytán a peres felek pernyertessége, pervesztessége egyenlő arányú, így az első- és másodfokú eljárási költségeiket maguk kötelesek viselni. Az egyenlő arányú költségviselés érdekében rendelkezett az ítéltábla úgy, hogy az alperes az általa le nem rótt fellebbezési illetéket külön felhívásra fizesse meg az államnak, tekintve, hogy a felperesek az elsőfokú fellebbezési illetékeket viselik (Pp. 81. § (1) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) és (3) bekezdés).

Szeged, 2016. október 27. napja

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.	Dobler László s.k.	Béri András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró